

[Landbrugsministeren.]

to lande. Man har fra dansk side lagt op til en koordinering af foranstaltninger til bekæmpelse af ræve og grævlinger og dermed af rabies, men faste aftaler har man ikke kunnet træffe.

Situationen i forbundsrepublikken afviger fra den danske derved, at rabies har betydelig udbredelse i hele forbundsrepublikkens område, og på denne baggrund kan det næppe forventes, at en henvendelse om en øget indsats i bekæmpelsen syd for landegrænsen vil give resultat. Jeg tror imidlertid, det vil være rigtigst, at vi fortsætter vore bestræbelser for at få en aftale mellem de to lande bragt i stand. Der er dog grund til at pege på, at der kun har været 6 tilfælde af rabies i Flensborg og Sydtønder amter fra 1. juli i år indtil dato.

Det aktuelle problem, som hr. Mads Eg Damgaard videre rejser, er at hindre rabies i at brede sig nord for linjen Kongeåen-Vamdrup-Hjarup-Vonsild til Tved ved Kolding Fjord. Siden 1963, da faren for spredning af rabies fra Flensborg amt til dansk område blev akut, har landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet haft drøftelser med alle i rabiesproblemet interesserede instanser, d.v.s. sundhedsstyrelsen, jagtvæsenet, jægernes organisationer, skovvæsenet, vildtbiologisk station og politimestrene i Sønderjylland. Der har ved disse drøftelser været fuldstændig enighed om, at de hidtil truffene foranstaltninger har været tilstrækkelige og hensigtsmæssige. Efter en periode i 1964-65 med mange angreb er der forløbet et tidsrum på godt 3 år, hvor rabies trods intensive undersøgelser ikke er konstateret.

Hvor der foretages regelmæssig gasning af rævegravene i første halvdel af et kalenderår, nedbringes rævebestanden til en 15-20 pct. af det normale, men total udryddelse af ræve i et større område er umulig under danske forhold. Landbrugsministeriet har på anbefaling af førnævnte instanser udvidet gasningszonen med en 20-25 km mod nord under hensyn til sygdommens udvikling omkring Arrild i Toftlund politikreds. På det tidspunkt, da beslutning herom blev truffet, var det berettiget at antage, at denne udvidelse var tilstrækkelig. Selv om det ikke kan udelukkes, at en inficeret ræv i inkubationsperioden kan bevæge sig ud af gasningszonen til et område nord for

Kongeålinjen, tyder de hidtidige erfaringer på, at rabies normalt spreder sig i jævnt fremadskridende bølger.

Når hr. Mads Eg Damgaard videre spørger, om de seneste tilfælde kan give anledning til yderligere foranstaltninger, kan jeg her tilføje, at det overvejes i anledning af de tilfælde af rabies, der er konstateret inden for de sidste 2 uger hos 2 ræve henholdsvis i Lystrup nogle kilometer sydøst for Ribe og i Gram, at udvide hundevaccinationen og gasningszonen. Disse overvejelser er endnu ikke tilendebragt, men landbrugsministeriet er opmærksom på de ting, som dukker op i så henseende.

Mads Eg Damgaard: Jeg takker landbrugsministeren for det positive svar på mit spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til justitsministeren:

„Er sagen om indsamlingen „Vietnam 69“ blevet behandlet i nøje overensstemmelse med principperne bag lov nr. 178 af 16. maj 1934 om offentlige indsamlinger?“

Poul Dam: Jeg har for et par år siden haft lejlighed til over for den daværende justitsminister at rejse spørgsmålet om en Vietnamindsamling og behandlingen af den pågældende sag i ministeriet, og der blev også i den forbindelse fremsat et lovforslag fra vor side.

Nu foreligger der en ny sag, der vedrører indsamlingsloven, nemlig sagen om indsamlingen „Vietnam 69“, en indsamling, som der jo står en meget bred kreds bag, og som er foregået igennem nogen tid efter en tilfaldelse fra ministeriet. Forfatteren Ole Wivel har imidlertid i en redegørelse, som er tilstillet pressen, fremsat en række kritiske bemærkninger om den måde, indsamlingen er blevet behandlet på, og jeg har derfor gerne villet rejse spørgsmålet her i spørgetiden.

Justitsministeren (Thestrup): Efter min opfattelse er sagen om indsamlingen „Vietnam 69“ blevet behandlet fuldt ud i overensstemmelse med reglerne i indsamlingsloven.